

Ο ΠτΔ Κωνσταντίνος Τασούλας και ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος στα αποκαλυπτήρια του αγάλματος της Μαριάννας Β. Βαρδινογιάννη

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας [Κωνσταντίνος Τασούλας](#) τέλεσε τα αποκαλυπτήρια του αγάλματος της Μαριάννας Β. Βαρδινογιάννη, Ιδρύτριας του Σωματείου «Ελπίδα - Σύλλογος Φίλων Παιδιών με Καρκίνο», στον προαύλιο χώρο του Ογκολογικού Νοσοκομείου Παιδών «Μαριάννα Β. Βαρδινογιάννη», υπογραμμίζοντας ότι «η Μαριάννα Βαρδινογιάννη εντάσσεται στη χορεία των ευεργετών της πατρίδας μας» και προσθέτοντας ότι «η Πολιτεία τιμά τη μνήμη της και την προσφορά της με ευγνωμοσύνη και

σεβασμό».

Στην τελετή παρέστη ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος **κ.κ. Ιερώνυμος**.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας τόνισε, επίσης, ότι «το άγαλμα αυτό, αποτελεί αναγνώριση της ψυχικής και υλικής γενναιοδωρίας της, αλλά και της συστηματικής δουλειάς της, που διαπνεόταν από οξυμένη αίσθηση καθήκοντος και ηθικού χρέους. Αναγνώριση ενός έργου ζωής, που δεν εμπνέει μόνο τα πρόσωπα, ώστε να συνεισφέρουν και αυτά στο κοινό καλό, δεν παρακινεί απλώς σε σποραδικές πράξεις αλληλεγγύης, αλλά συμβάλλει στην καλλιέργεια μιας κουλτούρας κοινωνικής προσφοράς ως κατευθυντήριου προτύπου για τη συλλογική πρόοδο».

Παράλληλα, σημείωσε ότι «Αν κάτι διέκρινε την *Μαριάννα Β. Βαρδινογιάννη* ήταν η κοινωνική ευθύνη και η ανθρωπιστική ευαισθησία, η έμπρακτη αφοσίωση στον σκοπό. Κι αν μου επιτρέπετε, όχι μόνο το όραμα, δεν αρκεί μόνο το όραμα. Χρειάζεται και κάτι πιο πεζό αλλά πολύ πιο δημιουργικό. Είχε και σχέδιο. Είχε όραμα με σχέδιο».

Ειδικότερα, κατά τον χαιρετισμό του, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ανέφερε:

«Η λαξευμένη μορφή της Μαριάννας Βαρδινογιάννη, στο προαύλιο του Ογκολογικού Νοσοκομείου Παιδών που φέρει το όνομά της, θα ατενίζει από σήμερα το έργο στο οποίο αφιέρωσε όλη της τη ζωή: και αφιέρωσε όλη της τη ζωή για μια πρότυπη μονάδα που αγκαλιάζει τα άρρωστα παιδιά, όχι μόνο περιθάλλποντάς τα με βάση τα υψηλότερα διεθνή επιστημονικά δεδομένα, αλλά δημιουργώντας ένα δεύτερο χαρούμενο σπίτι γι' αυτά, στηρίζοντας τα ίδια και τους γονείς τους με πάρα πολλούς τρόπους.

Δεν ήταν μια απλή φιλάνθρωπος η Μαριάννα Βαρδινογιάννη. Δεν περιοριζόταν στην παροχή φροντίδας από απόσταση, στην συμπαράσταση μέσω υλικών παροχών. Ήταν συμμετέτοχη στον πόνο των παιδιών, ψυχικά και σωματικά παρούσα. Ανέπτυξε μαζί τους σχέσεις γεμάτες τρυφερότητα, προσέφερε αφειδώλευτα το χαμόγελο και το χέδι της. Γι' αυτό και όσα παιδιά νοσηλεύτηκαν εδώ και θεραπεύτηκαν - ας μην ξεχνάμε πως η μονάδα αυτή εμφανίζει τα υψηλότερα ποσοστά ίασης διεθνώς - κρατούν στη μνήμη την εικόνα της σαν ένα φως που απομακρύνει τα σκότη της νόσου και γεννά εμπιστοσύνη και ελπίδα. Και πολλά απ' αυτά, ενήλικες πλέον, επιστρέφουν στο Ίδρυμα για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στους μικρούς ασθενείς, συνοδοιπόροι στο ταξίδι τους προς την ίαση, φορείς αισιοδοξίας, αφού αποτελούν τη ζωντανή απόδειξη πως ο καρκίνος δεν είναι αήττητος.

Αν κάτι διέκρινε την Μαριάννα Β. Βαρδινογιάννη ήταν η κοινωνική ευθύνη και η ανθρωπιστική ευαισθησία, η έμπρακτη αφοσίωση στον σκοπό. Κι αν μου επιτρέπετε, όχι μόνο το όραμα, δεν αρκεί μόνο το όραμα. Χρειάζεται και κάτι πιο πεζό αλλά πολύ πιο δημιουργικό. Είχε και σχέδιο. Είχε όραμα με σχέδιο. Η πολυσχιδής δράση της δεν εξαντλείται σε λίγες λέξεις: Υπήρξε ιδρύτρια και πρόεδρος του Ιδρύματος για το Παιδί και την Οικογένεια, του Συλλόγου Φίλων Παιδιών με καρκίνο "Ελπίδα", Πρέσβειρα καλής θελήσεως της UNESCO, τιμημένη με το σπουδαίο βραβείο "Νέλσον Μαντέλα" για την ανθρωπιστική προσφορά της, καθώς και με τον Μεγαλόσταυρο του Τάγματος της Ευποιίας της Ελληνικής Δημοκρατίας, μέλος δεκάδων κοινωνικών και πολιτιστικών ιδρυμάτων, άοκνη αρωγός σημαντικών πρωτοβουλιών για την προώθηση του ελληνικού πολιτισμού, ανάμεσα στις οποίες προσπάθειες και εκείνη για την επανένωση των γλυπτών του Παρθενώνα. Μα πάνω απ' όλα, υπήρξε ένας άνθρωπος ζεστός και δοτικός, μια πραγματική πρέσβειρα του καλού, ένα πολύτιμο παράδειγμα ανθρωπιάς, ανιδιοτέλειας, σθένους, ευγένειας και ουσιαστικής απλότητας.

Το άγαλμα το οποίο αποκαλύπτουμε σήμερα, στον προαύλιο χώρο ενός Ιδρύματος που φέρει ανεξίτηλο το αποτύπωμά της, είναι μια οφειλόμενη τιμή στο πρόσωπό της, μια ακόμη χειρονομία αναγνώρισης. Αναγνώριση της ψυχικής και υλικής

γενναιοδωρίας της, αλλά και της συστηματικής δουλειάς της, το σχέδιο που σας είπα, που διαπνεόταν από οξυμένη αίσθηση καθήκοντος και ηθικού χρέους. Αναγνώριση ενός έργου ζωής, που δεν εμπνέει μόνο τα πρόσωπα ώστε να συνεισφέρουν και αυτά στο κοινό καλό, δεν παρακινεί απλώς σε σποραδικές πράξεις αλληλεγγύης, αλλά συμβάλλει στην καλλιέργεια μιας κουλτούρας κοινωνικής προσφοράς ως κατευθυντήριου προτύπου για τη συλλογική πρόοδο. Τιμώντας το έργο και το όραμα της Μαριάννας Βαρδινογιάννη, αυτό ακριβώς το πρότυπο ενισχύουμε. Ένα πρότυπο που λειτουργεί καταλυτικά, ενσωματώνεται στις θεσμικές δομές, διαποτίζει την κοινωνία, την κάνει καλύτερη. Ενσαρκώνοντάς το μοναδικά, η Μαριάννα Βαρδινογιάννη εντάσσεται στη χορεία των ευεργετών της πατρίδας μας. Η Πολιτεία τιμά τη μνήμη της και την προσφορά της με ευγνωμοσύνη και σεβασμό.

Και γιατί ομιλώ για την ευγνωμοσύνη της Πολιτείας; Υπάρχει στο Σύνταγμά μας ένα μάλλον ξεχασμένο άρθρο, το 25 παρ. 4, που λέει πως “το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης”. Αλλά δεν δικαιούται το Κράτος μόνο να αξιώνει. Όταν οι πολίτες εκπληρώνουν και μάλιστα με τόση ζέση και αποτελεσματικότητα αυτό το χρέος, τότε και αυτοί δικαιούνται την αναγνώριση και την ευγνωμοσύνη της Πολιτείας αλλά και της κοινωνίας. Όπως ακριβώς κάνουμε σήμερα για την αείμνηστη Μαριάννα Β. Βαρδινογιάννη».

